MIELIPIDE

Mistä johtuu, etteivät kasvulohkojen rajat pysy kartoilla paikallaan, vaikka samaa peltoa on viljelty sata vuotta? **TIMO KÄSSI VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Vaalit

Päivän paras ilo. Maanviljelijä Kroatiasta: ”En tosin tiedä EU:sta mitään, enkä tiedä tietävätkö ehdokkaatkaan. Mitenhän lie Suomen laita?
Vielä lypsäjä

On jokaisen keskustalaisen kunnia asia äänestää Ylen valheellista propagandaa vastaan.
Ei nimimerkkiä

P. Sarvamaa. Luulin, että journalistilla on velvollisuus ottaa selvää asioista ennen kuin julistaa salakuvaajien totuutta. En koskaan tule sinua äänestämään. **Ei nimimerkkiä**

Näyttääköhän maksukanava taas rahvaalle formuloita ilmaiseksi koko eurovaalipäivän ajan kuten viime eurovaalipäivänä.
Pysykää kotona

Viljelyä

Ihmettelen, että tehoviljelijä väheksyy hömppäheinän viljelijöitä laiskoiksi? Kaikki se pelto, mikä on poissa viljanviljelystä luulisi hyödyttävän häntä. **KM**

Palautetta

Toimitus huomio. Kyllä Veeti ja Jasna ihmettelevät ihan oikeasti vanhaa leikkuupuimuria (MT 16.5.). Oletteko vieraantuneet ruohonjuuritasosta?
J.L.

Hyvä Seppo Vuokko MT:n vieraskolumnista. Täyttä asiaa. Ottaisivatpa Katainen, Urpilainen ja muut opikseen.
Ihmettelijä

Lannasta

Uudet lannanlevitysohjeet tiivistettynä: Aja tyhjällä kärryllä mahdollisimman märällä kelillä.
Järjen käyttö kielletty

Lannan patteroinnista. Sitä vartenhan lanta ajetaan patteriin kevättalvella, että tiet ja pellot kantavat ja on aikaa.
Ei nimimerkkiä

Syksyllä myöhään väkisin levitetty lanta vai pellolla kevättä odottava lantapatteri? Kummasta aiheutuu enemmän päästöjä? Tuskin tarvitsee tutkia.
Ei nimimerkkiä

Suojelua

Vihreillä ei ole mitään tekemistä luonnonsuojelun kanssa. Ainoa agenda on haja-asutus alueiden kiusaaminen. Onko syynä kateus vai tietämättömyys?
Kiusattu

Vihreiden ”ruuantuotanto”: Puuntaimet hirvien kautta susille. Ahmoille kymmenen poron lihat päivässä. Kalaa miljoonia kiloja hylkeille vuodessa ja jätökset Itämereen.
Ei nimimerkkiä

Säiliö

Mistä saisi 1000 litran vesisäiliöitä ruiskutuksiin. Mieluimmin uusia. **Pienviljelijä**

Tilamaito

Tilamaidosta pöpö. Jos se onkin ihmisten mahassa jo ja juotu maito hyvä elätyspohja sen lisääntymiseen.
Kertokaa meille

Ydinvoima

Fennovoiman lupa annettava Fortumille. Turha sotkea uusia paikkakuntia ydinvoimalalla.
Ei nimimerkkiä

Yhdistykää

Miksi Pro Agria Lappi on olemassa ? Voisi yhdistyä Oulun kanssa, saataisiin tännekin karjatalousneuvontaa, joka veisi asioita eteenpäin.
Kyllästynyt

Avioehto

Avioehto pitää ymmärtää sopimukseksi tilan toiminnan jatkumisena mahdollisen eron jälkeenkin, että jatkavalle jää muutakin kuin velkaa. **Ehto on**

Hallintokoneisto näivettää maatalouden

EU:n lainsäädäntöä ja direktiivien viidakkoa suurempi ja todellisempi uhka suomalaisen maatalouden säilymiselle on oma, kotimainen viranomaistoiminta.

Huhtikuussa julkisuuteen tuli useita tapauksia, joissa maanviljelijä oli joutunut kohtuuttoman selvitystaakan alle, kun Maaseutuviraston hallinnoimien peltolohkojen ilmakuvauksien digitalisoidut versiot olivat ihan muuta kuin maanviljelijän itse ilmoittamat peltomitat.

Maanviljelijän oikeustajua riipoo erityisesti se, että vaikka virhe tehdään viranomaistyönä, selvitysvastuussa on aina viljelijä – ja korvauksetta.

Viime vuosien syksyt ovat olleet sateisia, eivätkä suomalaiset viljelijät aina ole päässeet levittämään lantaa pelloille määräaikojen puitteissa.

Monen muistissa on toissasyksyn tapahtumat, jolloin viljelijät toivoivat lannanlevitykselle jatkoaikaa, mikä olisi palvellut paitsi täpötäysien lantasäiliöiden kanssa tuskailevia tilallisia myös ympäristön suojelua: ovathan valumat paljon vähäisempiä hyvän sään aikaan kuin kaatosateilla.

Jatkoaikaa ei ympäristöministeriöstä herunut vaan sen sijaan saatiin uskomattomia esityksiä lisäaltaiden rakentamisesta ja myös lainvastaisia esityksiä toimittaa lantaa kunnallisiin jätelaitoksiin.

Ruotsin oli kuitenkin mahdollista nopeasti päättää lisäajasta lannanlevitykselle.

Maanantaina 12.5. Maaseudun Tulevaisuuden uutisoi, kuinka Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto epäsi ympäristöluvan toholampilaisen yrittäjäpariskunnan navettarakennukselta. Juttu sai monen lukijan toteamaan, että eihän tämä voi olla totta!

Ympäristölupaa haettiin laajennusosalle, joka sijoittuisi olemassa olevien tuotantorakennusten yhteyteen. Yksikään tilan naapuri ei vastustanut laajennusta, mutta aluehallintovirasto epäsi luvan kuitenkin todeten lausunnossaan, että toiminta ”todennäköisesti aiheuttaa hajuhaitan muodossa merkittävää muuta ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa”.

Yrittäjäpariskunta kertoo, että tuon laajennuksen myötä heidän olisi ollut jatkossa mahdollista palkata tilalle työntekijä.

Monella maatilalla paineet tuotannon laajentamiseen ja tehostamiseen ovat suuret, jotta tuotantokustannusten ja velkojen maksun lisäksi voisi todeta, että omallekin työlle tulisi edes jonkinlainen palkka.

On tärkeää huomioida, että suuri osa tuotantoeläimiin liittyvistä rakennusinvestoinneista on sellaisia, jotka automaattisesti parantavat niin eläinten hyvinvointia kuin työntekijöiden ergonomiaa ja työturvallisuutta.

Jatkuvien tehostamisvaatimusten lisäksi suomalaisen maanviljelijän paineensietokykyä kysyvät entistä enemmän ääri-ilmiöitä tarjoava ilmasto ja Manner-Eurooppaa huomattavasti pohjoisempi sijainti, jolle EU:n lainsäädännössä ei liiemmin ymmärrystä ole herunut.

Tähän yhtälöön sopii erityisen huonosti oma, maatalouteen liittyvän hallinnon lähes kiusanteoksi kutsuttava toimintakulttuuri.

Tässäkin yhteydessä voi todeta, että matkailu avartaa. Vuosituhannen vaihteessa olin töissä vajaan vuoden Etelä-Saksassa. Siellä ihastelin, kuinka saumattomasti satoja vuosia vanhoihin kyliin ja pikkukaupunkeihin yhä edelleen mahtuivat vieri viereen ”Wirtshaus” (paikallinen ravintola) ja maatila lehmän ammumisineen ja lannanhajuineen. Se ei häirinnyt ketään, ei alueen asukkaita eikä viranomaisia.

Miksi siis meillä Suomessa, jossa väestötiheys on keskimäärin yksi kymmenesosa Saksan väestötiheydestä, maatalous ja kotimainen ruuantuotanto pitää ajaa metsiin, piiloon ihmisten silmiltä ja neniltä?

Kotimaisen ruuantuotannon tukeminen pitää aloittaa suomalaisen hallintokoneiston asennemuutoksella. Miten voi edes olettaa, että suomalaista tuotantoa arvostaisi kansa, jos sitä ei arvosta herrat?

Hannakaisa Heikkinen
maidontuottaja, TtM
Kiuruvesi

10 MAASEUDUN TULEVAISUUS Maanant

MAATALOUS — Onko navetat kohta rakennettava keskelle metsää, katseilta piiloon? ATSO ALA-KOPSALA, TOHOLAMPI

Laajennushaave kaatui ympäristölupaan

Aulis Kopsalaa naapurin navetanlaajennus ei haittaisi.

Laajennusosaan mahtuisi 59 hiehoa.

Toholampilaiset Marjo ja Atso Ala-Kopsala haluavat rakentaa nuorkarjapihaton nykyisen lypsykarjapihaton ja nuorkarjapihaton väliin. Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto eväsi ympäristöluvan todennäköisen hajuhaitan perusteella.

TOHOLAMPI (MT)
Toholampilaisten **Marjo** ja **Atso Ala-Kopsalan** nykyiselle navetalle Länsi-Suomen ympäristökeskus myönsi ympäristöluvan huhtikuussa 2004. Lupa salli pitää 100 lypsylehmää, 73 hiehoa ja 22 alle puolivuotiasta vasikkaa.

Ala-Kopsalat haluavat laajennusosan, jossa olisi tilaa 20 ummessa olevalle lypsylehmälle, 59 hiehoille ja 16 vasikalle sekä 106 neliön poikimatila.

Nykyisessä nuorkarjapihatossa on tilaa 45 hieholle ja 21 vasikalle.

Ympäristölupahakemuksen Atso Ala-Kopsala lähetti Vaasaan tammikuussa 2013. Hylkäävä päätös tuli 7. helmikuuta tänä vuonna. Käsittelymaksuna (3 655 euroa) lasku luvattiin lähettää myöhemmin Joensuusta.

Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastan ruusteluja. Hän kutsui foorumin tammikuussa tilalleen tutustumaan paikkoihin. Foorumi tuli huhtikuun 29. päivänä.

"Sama perukka totesi viime lokakuussa Karstulassa, että lietesäiliö ei haise, kun vieraillimme sikäläisellä maitotilalla". Luvittajien mielestä lietesäiliö haisee.

Ennen kiehtävää päätöstä avi ei asiasta hiiskunut, vaikka Ala-Kopsala tiedusteli asian etenemistä pariinkin otteeseen. Kaksi henkilöä kävi tilalla tarkastamassa paikat joulukuussa 2013.

Selvitysten mukaan alueella puhaltaa yleensä lounaistuuli. Se vie navetan poistoilman poispäin lähinaapurelta.

Lähin paritalo on noin 50 metrin päässä nykyisestäkin navetasta, seuraavaksi lähin noin 105 metrin etäisyydellä, 150 metrin etäisyydellä

Aluehallintovirasto ei myöntänyt Atso Ala-Kopsalalle navetan laajennuslupaa. Aslan käsittely kesti vuoden.

Aiemmin kylällä on ollut viisi karjatilaa avotunkioineen, Kopsala muistuttaa. Nyt on enää yksi tila.

"Aikanaan oli 30 lehmää. Jos silloin olisi sanottu, ettei voi laajentaa sataan lehmään, ymmärtäisin", Ala-Kopsala toteaa. Hän kokee asioiden hoidon menneen valkeammaksi, kun luvitus siirtyi ympäristökeskuksesta aviin.

Jos luvan olisi saanut kunnasta, tuotanto uudessa navetassa pyörisi jo. Avin miettimisaikana tilalla olisi pystynyt tuottamaan ainakin puoli miljoonaa maitolitraa.

Jos laajennuslupa olisi saatu, tila olisi palkannut yhden ulkopuolisen työntekijän. Rakennusaikainen piristys kunnan ja lähiseudun työllisyyteen jäi näkemättä.

"Onko navetat kohta rakennettava keskelle metsää, katseilta piiloon?" Ala-Kopsala kysyi.

Ainakaan laiduntaminen ei sen jälkeen onnistu

Toholampilainen yrittäjä ei saanut lupaa laajentaa navettaansa hajuhaittojen takia. MT kertoi asiasta 12. toukokuuta. Hannakaisa Heikkinen ihmettelee, miten ihmeessä lupa voitiin evätä.

Metsäpolitiikka liittyy ilmastoon ja energiaan

EU:n ja samalla myös pitkälti Suomen ilmasto- ja energiapolitiikasta päätetään Euroopan parlamentissa tämän vuoden aikana – suunta luodaan seuraavaksi 15 vuodeksi. Se on valtavana pitkä aika, jolla luodaan tulevaisuuden suunta meidän ja lastemme sukupolville.

Me ehdokkaat olemme erilaisia ja haluamme vaikuttaa hivenen eri asioihin. Kannattaa siis perehtyä siihen, mikä on ehdokkaiden ensisijainen toive valiokunnista ja mihin ehdokas tahtoo esimerkiksi varajäseneksi.

Jos oikeasti haluaa johonkin asiaan vaikuttaa, sen tekee parhaiten valiokunnassa. Pelkkä napin painaminen parlamentissa ei auta eikä kellään parlamentaarikolla ole aikaa perehtyä ja vaikuttaa jokaiseen päätettävään asiaan. On valittava omat taistelunsa.

Oma toiveeni on päästä vaikuttamaan etenkin Euroopan parlamentin teollisuus-, tutkimus ja energiavaliokuntaan erityisesti siksi, että näissä asioissa tehdään tulevan vaalikauden aikana merkittäviä päätöksiä.

Energiapäätökset vaikuttavat niin työllisyyteen, turvallisuuteen kuin ympäristöön. Varajäseneksi haluaisin alueja maatalousvaliokuntiin, sillä nämä kulkevat pitkälti käsi kädessä energiapäätösten ja työllisyyden kanssa.

Haluan edistää energia- ja ruokaomavaraisuutta, kestävää kehitystä, hajautettua energiantuotantoa, alueiden kehitystä sekä parantaa työllisyyttä.

Ilmastoon ja energiaan liittyy myös EU:n kaavailema metsäpoliittinen ohjelma,

> Jos oikeasti haluaa johonkin asiaan vaikuttaa, sen tekee parhaiten valiokunnassa.

joka tarkoittaisi metsiemme käytöstä päätöksenteon siirtämistä kansalliselta tasolta EU-tasolle. Mielestäni yhteisiä suuntaviivoja voidaan sopia ilmasto- ja energiapolitiikassa, mutta erillistä EU:n metsäpoliittista ohjelmaa ei tarvita. Sen sijaan tarvitsemme lisää teollisuutta metsän ja biomassan ympärille.

Meidän täytyy esimerkiksi EU:n tasolla energia- ja lupa-asioissa kiinnittää huomiota siihen, että Metsä Groupin kaltaisille uuden sukupolven sellutehtaille – myös pienemmässä ja hajautetummassa mittakaavassa – luodaan kasvun mahdollisuuksia.

Sellun ohella voidaan myös tuottaa bioenergiaa ja erilaisia biomateriaaleja. EU:n yhdeksi kärkihankkeeksi tulisi ajaa esimerkiksi Sieviin suunnitteilla oleva Sievi Biofuels Oy:n kolmannen sukupolven bioetanolilaitosta.

Näillä toimilla saataisiin vähennettyä energia- ja öljyriippuvuutta sekä lisättyä työpaikkoja ja puun kysyntää. Näin ollen saataisiin parannettua myös puun hintaa ja Suomen metsätaloutta.

Valinnoillamme on vaikutusta, ja äänellämme merkitystä.

Elina Lappalainen
eurovaaliehdokas (kesk.)

Sonta peltoon

Ympäristönsuojelusta on tullut keino tehdä bisnestä tavalla jos toisella. Tällä kertaa Lehtomäen surkea ainoastaan pienpuhdistamoita markkinoivia tahoja hyödyttänyt jätevesilaki saa jatkoa, kun kunnat velvoitetaan järjestämään sako- ja umpikaivolietteen jätehuolto. Aivan kuin kurjistuvilla kunnilla ei jo olisi tarpeeksi velvoitteita.

Laajoja alueita kilpailuttamalla pienet toimijat pudotetaan pelistä pois ja suuret yhtiöt saavat laajan monopolin. Kiinteistön omistaja ei enää saa päättää, koska ja kuka oman kaivon tyhjentää.

Alun perinkin oli järjetöntä ruveta tuljuttamaan haja-asutusalueiden sakokaivojen lietettä kymmeniä kilometrejä rasittamaan kuntien jätevesilaitoksia ja lopuksi pumpata tuotos järveen.

Vanha systeemi, jossa kaivo otettiin kakkatykillä tyhjäksi ja levitettiin peltoon, oli niin kansantalouden kuin ympäristönkin kannalta paras ja toimivaksi todettu ratkaisu.

Näitä lakeja säätelee sakki, joka ei koskaan ole paskakaivon kantta raottanutkaan.

Mikko Nurmo
Valkeakoski

Puukuitulevy markkinoille

Jo viime vuosituhannella puunjalostusteollisuuden suunnittelijat ja valmistajat uhosivat valtaavansa seinälevymarkkinat. Kerrottiin pystyttävän kilpailukykyiseen levyn tekoon.

Yli kymmenen vuotta on kulunut, mitään ei ole kuulunut. Seinä-, lattia- ja kattolevymarkkinoita hallitsee edelleen ulkomainen kipsilevy.

Puupohjaisella kotimaisella levyllä on merkittäviä kilpailuetuja. Kysyntää riittäisi vientiin. Miksi teollisuus on nostanut kädet pystyyn?

Uutta biokuituteollisuutta on luvassa. Perusteltua on odottaa levymarkkinoiden valloitusyritystä. Kilpailukykyisellä levyllä on maailmanmarkkinoiden suuruiset mahdollisuudet. Miten teollisuutemme vastaa edellä mainittuun kysymykseen?

Kari Nojonen
Rovaniemi

Rautateiden lakkautukset lisäävät painetta maanteille

Luin VR:n kaavailuista lakkauttaa lukuisia hiljaisia rautatieosuuksia.

Täällä Pohjois-Karjalassa muun muassa Ilomantsiin johtava rataosuus olisi tällainen. Rataosuutta on viime vuosina käytetty lähinnä puunkuljetuksiin. Nytkin Ilomantsin rautatieasemalla on taivaisiin ulottuvat kasat puuta odottamassa kuljetusta.

Jos rautatie lopetetaan, puutavaran kuljetukset siirtyvät jo ennestäänkin kovan rasituksen alaisille ja huonokuntoisille teille.

Ilomantsin–Joensuun tieyhteys on yksi vilkkaimmin liikennöidyistä teistä Pohjois-Karjalassa.

Tiellä on runsaasti työliikennettä Tuupovaaran ja Kiihtelysvaaran tehtaisiin, tehtaiden tavarakuljetuksia, kauppojen päivittäistavarakuljetuksia, turverekkoja ja puutavararekkoja.

Nyt tien käyttöä ovat vielä lisänneet hiekanotot Kiihtelysvaaran puoleisista hiekkavaaroista, kun Joensuun ohikulkutietä ollaan rakentamassa. Ilomantsin tiellä on jo nyt vaarallisia uria monessa paikassa.

Ennen puhuttiin kokonaiskansantaloudellisesta hyödystä, kun isoja väylärakaisuja tehtiin. Verrattiin eri liikenneväyliä ja niistä tulevia hyötyjä. Nyt kun on siirretty yksisilmäiseen liiketalouteen ja jokainen valtionlaitos on oma liikelaitoksensa, tuntuu, että tällaisten kokonaistaloudellista näkökulmaa ei asioissa huomata.

Jokainen liikelaitos hakee vain oman etunsa. Valtion ja veronmaksajien kannalta voisi kuitenkin miettiä, tuleeko kuitenkin halvemmaksi säilyttää toimiva rataosuus ja sen puunkuljetus, kuin lisätä jälleen tienkäyttömäärärahoja ja kunnostaa useampaan kertaan yhä suuremmalle kulutukselle joutuvaa tietä?

Voisiko myös hakea lisää kuljetettavaa toimivalla ratayhteydelle? Voisiko Itellan tai kauppaliikkeiden kuljetukset Etelä-Suomesta kulkeakin rautatietä pitkin Ilomantsiin asti?

Kaikki sellaiset siirrot merkitsisivät vähemmän kulutusta maanteille, varsinkin nyt, kun maanteiden kunnostusrahat ovat ennätyksellisen pienet.

Näitä asioita olisi hyvä pohtia, ennen kuin lopullisia ratkaisuja rataosuuksien lakkauttamisesta tehdään.

Anne Meriläinen
Joensuu

Atrialle

Miksi pudotitte välitysvasikoitten hintaa? Nyt ei saa edes siemennysmaksua, saati sitten ruokintaa. Mutta pahinta on, jos sulla on maksullinen lomitus. Lomittaja laskee ajan vasikanjuotolle, hidasjuontinen vasikka vie aikaa ja se tekee lisähintaa.

Tila maksaa vasikasta. Kannattaa mieluummin teurastaa itselle. Tässä vaiheessa sonni lähtee maksullisena tilalta.

Toisin oli 80–90-luvulla. Silloin välitysvasikasta sai 1 000 markkaa. Miksi huijaus on laillista?

Huijattu

VIERASKOLUMNI

Varsinainen hallintohimmeli

Jyrki Kataisen (kok.) hallituksen hallinto-, kunta- ja liikenneministeri Henna Virkkunen (kok.) yritti panna kuntakentän uuteen asentoon. Hallitus uskoi, että suurkunnilla hoidetaan kestävyysvajeet ja kuntien palvelutarjonta kertalyönnillä kuntoon.

Ei tullut pakkoliitoksia, ei sotea eikä oikeastaan mitään, mutta poliittiseen kielenkäyttöön jäi sana hallintohimmeli.

Virkkunen epäonnistui kuntaremontissa. Sote-sotkuun tuli sentään jonkinlaista liikettä, kun hallitus ja oppositio pääsivät yhteisymmärrykseen sosiaali- ja terveyspalvelun järjestämisalueista.

Ervan jalkauttaminen kuntatasolle on vielä kesken. Tämä puuha jäänee seuraavalle hallitukselle. Virkkunen sen sijaan on kääntänyt katseensa uusiin haasteisiin asettumalla ehdokkaaksi europarlamenttivaaleihin. Tämä on erinomainen asia. Eurooppa tarvitsee himmelien purkajia.

Suomesta valitaan tulevana sunnuntaina 13 meppiä pitämään meidän suomalaisten puolia EU:n päätöksenteossa. EU:n budjetin maksumäärärahat ovat tälle vuodelle 135 miljardia euroa. Se on iso kasa rahaa, mutta vain yksi prosentti jäsenvaltioiden yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta.

EU:n budjetista lähes kaikki rahat menevät kuluttajien ruuan hinnan tukemiseen eli maataloustukiin, alueiden kehittämiseen, työllisyyteen ja koulutukseen sekä unionin hallintobyrokratian ylläpitoon.

On fantastista, että eurovaaleihin on lähtenyt ehdolle huippupoliitikkoja: entinen pääministeri, nykyinen komissaari, entisiä ja nykyisiä ministereitä ja kansanedustajia, urheilijoita ja muuta julkisuuden väkeä. Vetovoimaisilla ehdokkailla saatetaan saada kansa vaaliuurnille tai sitten ei.

Ennakkoäänestys on ollut vaisua. Voi olla, että vaaleissa äänensä antaa vain joka kolmas äänioikeutettu. Se on demokratian kannalta surullista. Vaisu äänestystulos sataa yhteiskunnan hyväosaisten laariin, niille, joille Euroopan unioni on onnenmaa.

Euroopan unioni, sen parlamentti ja komissio ovat tavalliselle kansalle kaukainen asia. Monelle suomalaiselle Euroopan unioniin liittyy enemmän kielteisiä kuin myönteisiä mielikuvia.

Arkielämässä EU:n mukana tulleita myönteisiä asioita ei monikaan pysty kertomaan. Ehkä yhteinen valuutta Viron kanssa ja passiton matkustus ovat sitä käytännön myönteistä EU:ta.

EU:n tuomia kielteisiä asioita on paljon: rahakriisit, ruokaskandaalit, vaikeasti hallittava laiton maahanmuutto Välimeren alueella, korkea työttömyys ja kasvavat tuloerot jäsenvaltioiden kansalaisten välillä.

Euroopan unionin direktiivitehtailu ohjaa jäsenmaiden lainsäädäntöä monen kansalaisen etuja vastaan.

Me maanviljelijät kohtaamme jokapäiväisessä elämässä EU:n käsittämättömän byrokratian ja viranomaisholhouksen. Viljelijöiden jokakeväinen tukihakurumba on henkisesti raskasta aikaa.

Viranomaisten toimittamissa peltokartoissa on vuodesta toiseen virheitä, joiden korjauksesta kantaa vastuun tuensaaja eli viljelijä.

Mistä johtuu, etteivät kasvulohkojen rajat pysy kartoilla paikallaan, vaikka samaa peltoa on viljelty sata vuotta? Vastaus on, että EU:n massiivinen byrokratia tuottaa huonoa osaamista ja huonoa hallintoa.

Suomalaisten meppien, komissaarin ja maan poliittisten päättäjien on ryhdyttävä saneeraamaan EU:n byrokratiaa. Jotkut poliitikot huutavat, että missä EU, siellä byrokratia. Huuto ei riitä, vaan poliitikkojen on käytävä ongelmien kimppuun.

Laiska Eurooppa tarvitsee liikettä. Ei rekkarallia parlamentin istuntokaupunkien välille. Ei holhoavaa säännöstöä, joka tappaa yritteliäisyyden.

Pöytä on katettu himmelien purkajille. Toivottavasti kansa käyttää oikeuttaan ja äänestää vaaleissa.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.
timok@elisanet.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook
4930 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Väittelyä nuorten metsien parturoinnista

Uusi metsälaki sallii nuortenkin metsien uudistamisen. Metsänomistajat ovat hyödyntäneet mahdollisuutta etenkin Pohjois-Suomessa (Kasvatusmetsiä avohakataan pohjoisessa, MT 19.5.).

MT:n Facebook- ja verkkosivulla hakkuita sekä ymmärrettiin että arvosteltiin.

”Kasvatusmetsien avohakkuita on meidän alueella Etelä-Lapissa tehneet juurikin metsäsijoittajat. Heti kun palsta on saatu haltuun tuloutetaan kaikki mitä tuloutettavissa on. Samaten valtion metsissä on ollut havaittavissa kasvatusmetsien avohakkuita, jotka pöyristyttävät alueen asukkaita. Paikalliset, perinteiset metsänomistajat kauhistelevat kuinka muhkean tukkisaaliin tuostakin olisi saanut jos olisi odottanut. Tämä on selkeä varjopuoli uudessa metsälaissa”, summaa Hakkuuaukean reunalla seurannut.

”Arghhh... ei hyvä seuraa. Keskenkasvuisen metsän hakkaaminen on pohjoisessa sama kuin laskisi housuihin. Kestää sitten seuraavan sata vuotta, että sieltä kunnon myytävää löytyy”, manailee **Jari Lantta.**

Nuorten metsien avohakkuille on kuitenkin syynsä.

”Harvennushakkuille ei löydy pohjoisessa ostajaa”, väittää **Markku Pudas**

Nuori metsä voi olla myös niin huonolaatuinen, ettei sen kasvatusta kannata jatkaa.

”Joissain kohteissa on jo metsätaloudelliselta kannalta järkevää tehdä avohakkuu. Pitäisikö vajaatuottoisten alueitten antaa puskea pajua ja leppää? On niitä ensiharvennusmetsiä ennenkin voinut pistää paljaaksi”, huomauttaa **Lassi-Pekka Pöksyläinen**.

Juttua kommentoitiin myös Metsälehden keskustelupalstalla. Aiheen sinne tuonut Puun takaa ennustaa tukkipulaa Pohjois-Suomeen, jos meno jatkuu.

Putte puolestaan ymmärtää nuoren metsän hakkaajia.

”Jos 2-kehitysluokan puun kehitys tukiksi kestää 50–70 vuotta vielä lisää, voi olla viisastakin hakata metsät nyt, eikä kahden sukupolven päästä. Jokainen tehköön omaisuudellaan mitä parhaakseen katsoo. Siinä ei muiden neuvoja tarvitse.”

Viestipalvelu Twitterissä uutinen sai aikaan huomautuksen avohakkuu-sanan käyttämisestä.

”@MaasTul Meillä tehdään #metsä’än vain uudistushakkuita, ei koskaan avohakkuita. Aukko ei tuota mitään. Sanoilla on suuri merkitys...”, viestitti Metsäaiheista bloggaava Paavo Puuntuottaja.

Tätä mieltä lienee myös Kainuun Metsätoimistot, joka twiittasi viestin uudelleen.

HENRIK SCHÄFER